

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 10Co/10/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2320203248
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 02. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bibiána Ťažiarová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2320203248.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Bibiána Ťažiarová a členiek senátu: JUDr. Zlatica Javorová a JUDr. Gabriela Brišková, v právnej veci žalobcu: JUDr. Marek Letkovský, správca úpadcu NAVIGRAF GROUP s.r.o., IČO: 46 354 620, so sídlom Bratislava, Trenčianska 47, Bratislava, so sídlom kancelárie: Legionárska 1/C, Bratislava, zastúpeného splnomocnencom: LEGALSKILLS.SK, s.r.o., IČO: 36 720 500, so sídlom Bratislava, Legionárska 1/C, Bratislava, proti žalovanému: M. H., nar. XX.X.XXXX, bytom F. XXX, I., zastúpeného splnomocnencom: Advokátska kancelária Prachová & Partners, s.r.o., IČO: 50 491 300, so sídlom Bratislava, Miletičova 21, o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Galanta č. k. 18C/44/2020-16 zo dňa 22. septembra 2020, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie r u š í a vec mu vracia na ďalšie konanie a na nové rozhodnutie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie I. výrokom nariadil neodkladné opatrenie, ktorým sa žalovanému nariaďuje zdržať sa prevodu, scudzenia, zriadenia záložného práva a iného zaťaženia právami tretích osôb nehnuteľností vo výlučnom vlastníctve žalovaného nachádzajúcich sa v katastrálnom území H., obec: H., okres Galanta zapísaných na liste vlastníctva č. XXX nasledovne: pozemok parc. reg. „C“ č.: 297 o výmere 274 m², druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie; pozemok parc. reg. „C“ č.: 298 o výmere 1162 m², druh pozemku: záhrada; pozemok parc. reg. „C“ č.: 299 o výmere 986 m², druh pozemku: záhrada; pozemok parc. reg. „C“ č.: 300 o výmere 267 m², druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie; pozemok parc. reg. „C“ č.: 301/1 o výmere 239 m², druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie; pozemok parc. reg. „C“ č.: 301/2 o výmere 123 m², druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie; stavba: súp. č. XXX, druh stavby: XX - Budova ubytovacieho zariadenia, popis stavby: prevádzková stavba, postavená na pozemku parc. reg. „C“ pozemok parc. reg. „C“ č.: 297 o výmere 274 m², druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie; stavba: súp. č. XXX, druh stavby: XX - rodinný dom, popis stavby: dom, postavená na pozemku parc. reg. „C“ pozemok parc. reg. „C“ č.: 300 o výmere 267 m², druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, II. výrokom priznal žalobcovi nárok na plnú náhradu trov konania voči žalovanému.

2. Rozhodnutie prvoinštančný súd odôvodnil právne aplikáciou ust. § 324 ods. 1, 2, 3, § 325 ods. 1, 2, § 326 ods. 1, 2, § 324, § 328 ods. 1, 2, § 329 ods. 1, § 330, § 333, § 335 ods. 1, § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku a vecný tým, že žalobca odôvodnil návrh tak, že na Okresnom súde Bratislava I prebieha súdne konanie sp. zn. 1Cbi/22/2017 o určenie neúčinnosti právnych úkonov úpadcu. Žalovaný je výlučným vlastníkom nehnuteľností zapísaných na LV č. XXX. Je tu dôvodné riziko, že v prípade neúspechu v súdnom konaní sa bude žalovaný vyhýbať splneniu svojich povinností, pričom v prípade scudzenia nehnuteľností žalovaným bude exekúcia ohrozená. Konanie na Okresnom súde Bratislava I ešte nie je ukončené, toto však nie je podmienkou na nariadenie neodkladného opatrenia. Rovnako podmienkou nie je ani preukázanie snahy žalovaného scudzit' nehnuteľnosť, stačí

len odôvodnená obava, že k tomu môže dôjsť. Vzhľadom k výške sumy, ktorú by v prípade neúspechu bol žalovaný povinný zaplatiť (703.900,- Eur), ako aj vzhľadom k správaniu žalovaného počas súdneho konania vedeného na Okresnom súde Bratislava I, ktoré začalo pred 3 rokmi, ktorý sa vyhýbal účasti na pojednávaníach, existuje odôvodnená obava, že žalovaný sa bude vyhýbať dobrovoľnému splneniu svojich povinností. Existenciu odôvodnenej obavy vyplýva z listu vlastníctva k nehnuteľnostiam, na ktorom je evidovaných viacero neodkladných opatrení nariadených okresným súdom s cieľom zákazu nakladania s nehnuteľnosťami na základe návrhov iných subjektov, a teda žalobca má za to, že odôvodnená obava je preukázaná, pretože inak by ani tieto zápisy nemohli byť na liste vlastníctva evidované. Žalovaný nebude neodkladným opatrením neprimerane obmedzený na doterajších právach, pretože aj v zmysle údajov na liste vlastníctva je zrejme, že nakladanie s nehnuteľnosťami má už teraz obmedzené, a to v širšom rozsahu ako navrhuje žalobca. Účel sledovaný týmto návrhom nie je možné dosiahnuť zabezpečovacím opatrením, keďže žalobca si voči žalovanému v súdnom konaní primárne neuplatňuje zaplataenie peňažnej čiastky, ale ide o odporovaciu žalobu v konkurznom konaní podľa príslušných ustanovení zákona o konkurze a reštrukturalizácii. Nariadenie zabezpečovacieho opatrenia (zrejme mal na mysle neodkladného opatrenia - pozn. odvolacieho súdu) nijakým spôsobom neobmedzí práva žalovaného, aj s ohľadom na už nariadené neodkladné opatrenia, pretože žalovaný naďalej môže nehnuteľnosti užívať, iba ich nemôže vyniesť zo svojho majetku resp. zaťažiť právami tretích osôb.

3. Vychádzajúc z tvrdení žalobcu uvedených v návrhu a v predložených listinných dôkazoch, mal okresný súd za preukázanú a osvedčenú potrebu dočasnej úpravy pomerov medzi stranami sporu, ako aj skutočnú, oprávnenú a dôvodnú existenciu obavy žalobcu, že sa žalovaný bude vyhýbať splneniu svojej povinnosti aj v exekúci. Nariadenie neodkladného opatrenia je dôvodné a primerané, nakoľko týmto zabráni, aby v prípade neúspechu žalovaného v súdnom konaní sa bude vyhýbať aj splneniu svojich povinností, pričom v prípade scudzenia nehnuteľnosti žalovaným bude exekúcia ohrozená. Neodkladného opatrenie neobmedzí práva žalovaného, aj s ohľadom na už nariadené neodkladné opatrenia, pretože žalovaný naďalej môže nehnuteľnosti užívať, iba ich nemôže vyniesť zo svojho majetku, resp. zaťažiť právami tretích osôb. O nároku na náhradu trov konania okresný súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku tak, že žalobcovi, ktorý mal vo veci úspech v celom rozsahu, priznal plnú náhradu trov konania voči žalovanému.

4. Proti tomuto uzneseniu podal odvolanie žalovaný, ktorým navrhol napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie odvolacím súdom zmeniť a návrhu zamietnuť. Poukázal na odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f), h) Civilného sporového poriadku. Argumentoval tým, že nestotožňuje sa so záverom okresného súdu, že návrh je dôvodný, a má za to, že v konaní neboli osvedčené zákonné predpoklady a to ani len z časti. Rozhodujúce skutočnosti musí navrhovateľ náležitým spôsobom osvedčiť, čo z kvalitatívneho hľadiska nedosahuje intenzitu plnohodnotného dokazovania v zmysle § 185 a nasl. Civilného sporového poriadku. Pred nariadením neodkladného opatrenia posudzuje súd v celkovom kontexte požadovanej procesnej ochrany, či a) je osvedčená existencia právneho vzťahu medzi sporovými stranami, b) navrhovateľom tvrdené a osvedčené skutočnosti odôvodňujú potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu z ohrozenia exekúcie (princíp opodstatnenosti), c) uložením požadovanej povinnosti alebo obmedzenia objektívne možno dosiahnuť ochranu, ktorej sa navrhovateľ domáha (princíp efektívnosti), d) navrhovaným neodkladným opatrením, pokiaľ má mať podľa okolností prípadu dočasný charakter, nebude vytvorený nenávratný stav, e) právne účinky neodkladného opatrenia neobmedzia povinnú osobu neprimeraným spôsobom a nad nevyhnutný rozsah (princíp proporcionality), f) sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením. Obava z toho, že exekúcia bude ohrozená, je samostatným predpokladom nariadenia neodkladného opatrenia, a žalovanému nie je zrejme akým spôsobom žalobca preukázal splnenie uvedenej podmienky. Osobitne v tomto prípade je nevyhnutné skúmať možnosť dosiahnutia sledovaného účelu zabezpečovacím opatrením. Obava z ohrozenia exekúcie je odôvodnená najmä v prípadoch, keď nositeľ hmotnoprávnej povinnosti realizuje faktické alebo právne úkony smerujúce k sťaženiu alebo úplnému zmareniu budúcej exekúcie. Rovnako postačuje dôvodná obava, resp. reálna hrozba takýchto úkonov. Žalovaný sa žiadnym spôsobom nezabavuje svojho majetku, majetok ani len nezmenšuje (poukaz na R 20/1998). Žalobca sám uvádza, že povinnosť v konaní o určenie neúčinnosti právneho úkonu si žalovaný dobrovoľne nesplnil z dôvodu, že je presvedčený, že nie sú splnené zákonné podmienky, na základe ktorých by bol povinný uhradiť údajnú dlžnú sumu. Absurdne vyznieva tvrdenie žalobcu, že vzhľadom na správanie žalovaného v súdnom konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava I, v ktorom sa žalovaný údajne vyhýbal súdnemu konaniu, má žalobca zato, že existuje dôvodná obava, že exekúcia bude ohrozená. Žalobca dokonca toto tvrdenie ani len nepreukázal. Poukázal na to, že sám právny zástupca

sa tohto konania zúčastnil, pričom žiadosť o odročenie príslušný súd akceptoval a to z dôvodu, že z lekárskej správy žalovaného jednoznačne vyplynulo, že zdravotný stav žalovaného mu neumožňuje zúčastniť sa pojednávania. V prílohe predložil stanovisko MUDr. Y. V., lekárky žalovaného zo dňa 26.09.2019, ktorá žalovanému neodporučila zúčastniť sa predmetného pojednávania. Žalovanému nie je zrejmé, ako žalobca hodnoverne osvedčil dôvodnosť a trvanie nároku, snád sama skutočnosť, že podal žalobu o určenie neúčinnosti právneho úkonu, voči ktorej sa žalovaný bráni, nemôže byť hodnoverných osvedčením dôvodnosti a trvania nároku. Žalovanému nie je zrejmé čím žalobca preukázal opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich obavu, že exekúcia bude ohrozená ako aj na základe akých skutočností súd nariadil neodkladné opatrenie. Žalovaný sa nehnuteľnosti opísanej v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nesnažil zbaviť ani ju nezaťažil, neprenajal ani nič podobné. V uznesení absentujú akékoľvek relatívne názory súdu prvej inštancie, absentujú analýzy skutkového stavu, súd prvej inštancie vôbec neuvádza, ako došlo k vyhodnocovaniu dôkazov a na základe akých dôkazov rozhodol. Absentuje popísanie vzťahu medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej. Celé odôvodnenie okresný súd zhrnul do jedného odseku číslo 21 a to len vo všeobecnosti. Poukázal na rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva (García Ruiz c. Španielsku z 21. 1. 1999), rozhodnutie Ústavného súdu SR II. ÚS 410/06, III. ÚS 328/05, III. ÚS 116/06, IV. ÚS 57/2014.

5. Žalobca odvolanie nepodal k odvolaniu žalovaného uviedol, že podmienkou nariadenia neodkladného opatrenia nie je preukázanie snahy žalovaného scudziť nehnuteľnosť, stačí len odôvodnená obava, že k tomu môže dôjsť. To, že skutočné zbavovanie sa majetku žalovaným nie je podmienkou na nariadenie neodkladného opatrenia potvrdzuje aj judikatúra (poukaz na rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 5Co/278/2014 a sp. zn. 17Co/255/2015, Krajského súdu v Prešove sp. zn. 18Co/44/2015. Argumenty žalovaného ohľadom nevyhýbania sa súdneho konaniu vo veci sp. zn. 1Cbi/22/2017 vedenom na Okresnom súde Bratislava I sú účelové, pretože aj po pojednávaní dňa 3.10.2019, z ktorého sa žalovaný ospravedlnil a preukázal zdravotný stav sa konalo ďalšie pojednávanie dňa 10.2.2020, ktorého sa žalovaný nezúčastnil, jeho právny zástupca trval na jeho vypočutí a účasti, pre súd pojednávanie odročila a vo veci nerozhodol, pričom konanie trvá od roku 2017 a žalovaný sa žiadneho pojednávania nezúčastnil. Preto je tu dôvodná obava, že žalovaný sa aj v ďalšom konaní, resp. v exekúcii bude vyhýbať plneniu svojich povinností. Na liste vlastníctva č. XXX je k nehnuteľnostiam už teraz evidované predbežné opatrenie nariadené okresným súdom s cieľom zákazu nakladania s nehnuteľnosťami na základe návrhu iného subjektu. Nie je relevantné tvrdenie žalovaného, že za tri roky počas súdneho konania sa nesnažil nehnuteľnosti zbaviť, keďže predbežným opatrením mu bola uložená povinnosť zdržať sa nakladania s nehnuteľnosťami vedenými na LV č. XXX. Keďže predbežné opatrenie v roku 2015 bolo dôvodné má za to, že do dnešného dňa dôvody nepominuli, považuje za logické preukázanie dôvodov na nariadenie neodkladného opatrenia aj v tomto konaní. Neodkladným opatrením nebude žalovaný neprimerane obmedzený, pretože nakladanie s nehnuteľnosťami má už teraz obmedzené a to v širšom rozsahu, žalovaný tieto užíva, nemôže ich vyniesť zo svojho majetku resp. zaťažiť právami tretích osôb. Nikdy netvrdil, že existencia samotného dlhu je dostačujúca na nariadenie neodkladného opatrenia. Naďalej však tvrdí, že vzhľadom k osobe žalovaného, k jeho správaniu v minulosti pri uplatňovaní práv voči nemu je potrebné bezodkladne upraviť pomery, resp. je tu obava, že exekúcia bude ohrozená.

6. K vyjadreniu žalobcu k odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalovaný a uviedol, že trvá na tom, že rozhodnutie okresného súdu je nepreskúmateľné a arbitrárne, nakoľko nebola naplnená osvedčovací povinnosť žalobcu (poukaz na uznesenie NS SR sp. zn. 6 M Cdo 5/2012). V danom prípade žalobca podaným návrhom neosvedčil zákonné predpoklady, zároveň neosvedčil ani obavu z výkonu exekúcie, keďže neosvedčil, že by žalovaný robil faktické a právne úkony smerujúce k zmareniu, sťaženiu alebo znemožneniu exekúcie svojho majetku. Nepreukázané tvrdenia žalobcu, že tohto času žiada nariadiť neodkladné opatrenie, pričom sám konštatuje v návrhu, že súdne konanie na Okresnom súde Bratislava I trvá 3 roky a doposiaľ z jeho strany nebol podaný žiaden návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, sa javia byť účelovými. V kontexte uvedeného je potrebné opakovane uviesť, že stav konania na Okresnom súde Bratislava I trvá 3 roky a počas tohto obdobia žalovaný neposkytol žalobcovi jediný možný predpoklad na vznik obavy, aby sa čo i len zhoršila vymožitelnosť pohľadávky. Žalovaný nevykonal teda žiadne faktické a právne úkony smerujúce k zmareniu, sťaženiu alebo znemožneniu exekúcie svojho majetku. Stav majetku žalovaného sa počas tohto obdobia nezmenil a zároveň nevykonáva v súčasnosti žiadne úkony, ktoré by k sťaženiu, či znemožneniu exekúcie mohli nasvedčovať. Neexistuje ani obava, aby sa vymožitelnosť pohľadávky zhoršila, pričom žalobca v danom rozsahu neosvedčil

dostatočnú dôvodnosť na nariadenie neodkladného opatrenia a neosvedčil ani také konanie žalovaného, ktorého dôsledkom je znižovanie hodnoty jeho majetku, alebo iné konanie žalovaného, ktoré podstatnou mierou nepriaznivo ovplyvňuje jeho majetkové pomery. Práve aj v kontexte dlhodobého pretrvávajúceho súdneho konania, kedy žalobca nepovažoval za potrebné upraviť pomery strán sporu prostredníctvom akéhokoľvek neodkladného procesného rozhodnutia, neexistuje naliehavý právny záujem žalobcu na nariadení predmetného neodkladného opatrenia. Práve naopak takýto účelový postup žalobcu hraničí s porušením zákazu šikanózneho výkonu práva zo strany žalobcu. Pri nariadení neodkladného opatrenia je potrebné vziať do úvahy aj zákaz šikanózneho výkonu práva v zmysle § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Nie je vylúčené, že aj taký výkon práva, ktorý zodpovedá zákonu, môže byť považovaný za rozporný s dobrými mravmi, a že mu preto bude súdom odopretá právna ochrana. Na druhej strane však fungovanie systému písaného práva je založené najmä na dôslednom dodržiavaní pravidiel vyplývajúcich z právnych predpisov a korektív dobrých mravov nesmie byť na ujmu princípu právnej istoty a nesmie neprímerane oslabovať subjektívne práva účastníkov vyplývajúce z právnych noriem. Postup súdu podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka má miesto len vo výnimočných situáciách, keď k výkonu práva založeného zákonom dochádza z iných dôvodov, ako je dosiahnutie hospodárskych cieľov či uspokojenie iných potrieb, keď hlavnou alebo aspoň prevažujúcou motiváciou je úmysel poškodiť či znevýhodniť povinnú osobu (tzv. šikanózny výkon práva), prípadne keď je zrejmé, že výkon práva vedie k neprijateľným dôsledkom prejavujúcim sa ako vo vzťahu medzi účastníkmi, tak na postavení niektorého z nich navonok. (rozsudok Najvyššieho súdu ČR z 29. marca 2001, sp. zn. 25 Cdo 2895/99). Je neprípustným odmietnutím spravodlivosti, ak súdy ignorujú skutočnosť, že navrhovateľ zneužíva nariadené neodkladné opatrenie na to, aby sa bezdôvodne obohatil na úkor odporcu, alebo ho neprímerane obmedzil, nakoľko odporca, nemá k dispozícii žiaden iný zákonný prostriedok nápravy tohto stavu s výnimkou zrušenia neodkladného opatrenia rozhodnutím súdu. V tejto súvislosti je potrebné si uvedomiť, že ponechanie neodkladného opatrenia v platnosti až do rozhodnutia vo veci samej často znamená, že (dočasné) predbežné opatrenie trvá aj niekoľko rokov, a to aj v situácii, keď zjavne dochádza k jeho zneužívaniu zo strany navrhovateľa. Po dlhoročnom spore nie je vôbec výnimočné, že účastník zneužívajúci neodkladné opatrenie nemá dostatočný majetok na uspokojenie pohľadávky odporcu, ktorá mu vznikla z titulu nezákonného konania navrhovateľa. Vzhľadom na analogicky výklad vyššie uvedeného rozsudku Najvyššieho súdu, za súčasného stavu, tzn. počas obdobia 3 rokov vedenia konania na Okresnom súde Bratislava I, a to bez akejkoľvek potreby neodkladnej úpravy vzťahov strán sporu, má za to, že nie sú splnené predpoklady na osvedčenie akejkoľvek obavy z výkonu exekúcie zo strany žalobcu; žalobca týmto úkonom po období 3 rokov vedenia konania, neprímerane oslabuje subjektívne práva žalovaného, pričom na strane druhej stav právnej istoty sa nezmenil a ani neobmedzil; zo strany žalobcu ide za takéhoto súčasného stavu veci a dlhodobého vedeného konania na Okresnom súde Bratislava I až k šikanóznemu výkonu práva.

7. K vyjadreniu žalovaného k vyjadreniu žalobcu k odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalobca a uviedol, že nezachytil žiadne nové podstatné skutočnosti a argumenty žalovaného a preto opakovane poukazuje na to, že podmienkou nariadenia neodkladného opatrenia nie je preukázanie snahy žalovaného scudziť nehnuteľnosť, stačí len odôvodnená obava, že k tomu môže dôjsť. Ani preukázané zbavovanie ani zmenšovanie majetku žalovaným nie je podmienkou na nariadenie neodkladného opatrenia. Vzhľadom k osobe žalovaného, k jeho správaniu v minulosti pri uplatňovaní práv voči nemu je potrebné bezodkladne upraviť pomery resp. je tu obava, že exekúcia bude ohrozená. Preukázal, že žalovaný sa bude vyhýbať plneniu svojich povinností, tak ako v minulosti napr. v súdnom konaní č.k. 1Cbi/22/2017 vedenom na Okresnom súde Bratislava I. Nejde o výkon práva v rozpore so zákonom a nie je možné hovoriť o akomkoľvek neprímeranom, šikanóznom alebo v rozpore s dobrými mravmi výkone práva žalobcom. Rovnako ako účelové považujeme tvrdenie, že by sa žalobca akýmkoľvek spôsobom mohol bezdôvodne obohatiť na vzniknutej situácii resp. neprímerane obmedziť žalovaného. Tieto tvrdenia žalovaný nijakým spôsobom nepreukázal ani nevysvetlil, ako by mohlo napr. dôjsť pri vzniknutej situácii k bezdôvodnému obohateniu žalobcu, považujeme tieto tvrdenia za absurdné.

8. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (zák. č. 161/2015 Z. z. § 34 Civilného sporového poriadku účinného od 1.7.2016 - ďalej len CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 2 v spojení s § 357 písm. d/ CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použili zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP v spojení

s § 367 ods. 2), s prihladením ex offa na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré ale nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je dôvodné, v dôsledku čoho je nevyhnutné napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušiť a vec mu podľa § 391 ods. 1 CSP vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

9. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu, s poukazom na odvolanie žalovaného, odôvodnenie preskúmaného uznesenia ako i skutočnosti osvedčené obsahom spisu, bolo posúdiť, či v danom prípade boli splnené zákonné podmienky pre nariadenie navrhovaného neodkladného opatrenia.

10. Podľa § 324 ods. 1 CSP pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

11. Podľa § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená. V ods. 2 pod písm. a) až h) zákon iba demonštratívne vymenúva možné obsahy neodkladných opatrení.

12. Podľa § 326 ods. 1 a 2 CSP, v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha (ods. 1). K návrhu musí navrhovateľ pripojiť listiny, na ktoré sa odvoláva (ods. 2).

13. Podľa § 329 ods. 1 CSP súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. Ak rozhoduje odvolací súd o odvolaní proti uzneseniu o zamietnutí neodkladného opatrenia, umožní sa protistrane vyjadriť k odvolaniu a k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Podľa ods. 2 pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

14. Z vyššie citovaných ustanovení CSP vyplýva, že zákon predpokladá iba dva dôvody pre uplatnenie neodkladného opatrenia ako formy procesného zabezpečenia, a to jednak potrebu bezodkladne upraviť pomery a jednak obavu, že exekúcia bude ohrozená. Neodkladné opatrenie pritom súd môže nariadiť iba na návrh. Osobitnej povahy tohto procesného inštitútu zodpovedá zjednodušený a zrýchlený procesný postup súdu pri rozhodovaní o návrhu na jeho nariadenie. Súd spravidla rozhodne bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. Žiadne dokazovanie v zmysle § 185 a nasl. CSP súd nevykonáva (a pre krátkosť času ani zvyčajne nemôže) a pri rozhodovaní vychádza z obsahu návrhu a zo skutočností, ktoré boli osvedčené.

15. Základnými predpokladmi pre nariadenie neodkladného opatrenia, ktoré súd musí skúmať je potom osvedčenie existencie právneho vzťahu medzi sporovými stranami, navrhovateľom tvrdené a osvedčené skutočnosti odôvodňujúce potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu z ohrozenia exekúcie (princíp opodstatnenosti), že uložením požadovanej povinnosti alebo obmedzenia objektívne možno dosiahnuť ochranu, ktorej sa navrhovateľ domáha (princíp efektívnosti), že navrhovaným neodkladným opatrením, pokiaľ bude mať dočasný charakter, nebude vytvorený nenávratný stav, že právne účinky neodkladného opatrenia neobmedzia povinnú osobu neprimeraným spôsobom a nad nevyhnutný rozsah (princíp proporcionality), a že sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením (princíp subsidiarity).

16. Procesné zabezpečenie má vždy nevyhnutne vzťah ku konkrétnemu hmotnoprávnemu nároku, bez ohľadu na druh neodkladného opatrenia, keďže zjavne nedôvodnému alebo neexistujúcemu nároku nemožno poskytnúť ani ochranu prostredníctvom neodkladného opatrenia. Jeho podstatou je totiž obmedzenie určitých práv a ukladanie subjektívnych povinností rozhodnutím súdu, a to vo vzťahu k slobodným a autonómnym právnym subjektom (Veľké komentáre, Civilný sporový poriadok, Števek a kol.).

17. Hoci posúdenie úspešnosti tohto osvedčenia podlieha špecifickým kritériám typickým pre inštitút neodkladného opatrenia, bez osvedčenia dôvodnosti chráneného nároku neprichádza nariadenie neodkladného opatrenia do úvahy. Pri osvedčovaní dôvodnosti a trvania chráneného nároku, teda nároku vo veci samej, je žalobca povinný dosiahnuť tzv. hodnoverné osvedčenie (keďže zjavne nedôvodnému nároku nemožno poskytnúť predbežnú procesnú ochranu). Osvedčené skutočnosti majú preto spĺňať atribút vysokej pravdepodobnosti a súd z nich pri rozhodovaní vychádza. Dosiahnutie náležitej miery pravdepodobnosti rozhodujúcich skutočností z hľadiska hmotného a procesného práva legitimizuje vyhovujúci výrok a teda nariadenie navrhovaného neodkladného opatrenia (Veľké komentáre, Civilný sporový poriadok, Števček a kol.).

18. Hodnoverné osvedčenie dôvodnosti a trvania meritórneho nároku môže žalobca dosiahnuť najmä relevantnými skutkovými tvrdeniami a listinnými dôkaznými prostriedkami, ktoré budú viesť k záveru, že miera pravdepodobnosti vyhovenia žalobe je v danom štádiu konania vyššia než pravdepodobnosť jej zamietnutia. Je treba však zdôrazniť, že dokazovanie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nie je dokazovaním v rozsahu vyžadovanom v základnom konaní.

19. V predmetnej právnej veci z obsahu návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyplýva, že žalobca podal žalobu vo veci vedenej na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 1Cbi/22/2017, ktorou sa domáha určenia neúčinnosti právneho úkonu úpadcu (spočívajúci v uspokojení pohľadávky žalovaného vo výške 703.900,- Eur vykonaním bezhotovostného prevodu z účtu úpadcu vedeného v Tatra banke, a.s. voči veriteľom prihláseným do konkurzu). Neodkladným opatrením sa potom domáha uloženia žalovanému povinnosti zdržať sa výkonu vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam, a to zdržať sa prevodu, scudzenia, zriadenia záložného práva a iného zaťaženia právami tretích osôb.

20. Súd prvej inštancie nariadenie neodkladného opatrenia v predmetnej veci odôvodnil len tým, že opísal skutočnosti uvedené žalobcom v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a potom iba stroho skonštatoval, že vychádzajúc z tvrdení žalobcu v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a v predložených listinných dôkazoch mal za preukázanú a osvedčenú potrebu dočasnej úpravy pomerov medzi stranami sporu, ako aj skutočnú, oprávnenú a dôvodnú existenciu obavy žalobcu, že žalovaný sa bude vyhýbať splneniu svojej povinnosti v exekúcii. S poukazom na vyššie uvedenú obligatórnu osobitnú obsahovú náležitosť návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, v odôvodnení napadnutého uznesenia absentovalo posúdenie hodnoverného osvedčenia nároku vo veci samej, ktoré sa má vzťahovať k navrhovanému výroku súdneho rozhodnutia. Súd prvej inštancie v tomto smere neuvádza žiadne svoje myšlienkové a hodnotiace úvahy na základe ktorých dospel k záveru, že nárok žalobcu, ktorému sa má poskytnúť ochrana je osvedčený.

21. S ohľadom na uvedené v odseku 20 odvolací súd poukazuje na to, že bez osvedčenia dôvodnosti chráneného nároku však nariadenie neodkladného opatrenia neprichádza do úvahy. Súd teda nemôže nariadiť neodkladné opatrenie, ak sa mu na základe predbežného právneho posúdenia nárok vo veci samej javí ako nedôvodný. Hodnoverné osvedčenie dôvodnosti a trvania meritórneho nároku môže navrhovateľ dosiahnuť najmä relevantnými skutkovými tvrdeniami, listinnými dôkaznými prostriedkami a kvalifikovanou právnou argumentáciou. Súd je povinný vždy dôsledne vyhodnotiť, či je návrh z objektívneho hľadiska presvedčivý a či reálne došlo k osvedčeniu všetkých skutočností, ktorými je nariadenie neodkladného opatrenia v konkrétnom prípade podmienené. Hodnoverné osvedčenie nároku vo veci samej musí na strane súdu viesť k záveru, že miera pravdepodobnosti vyhovenia žalobe je v danom štádiu konania vyššia než pravdepodobnosť jej zamietnutia.

22. Zároveň odvolací súd poukazuje na to, že ani z odseku 21 odôvodnenia napadnutého uznesenia nevyplývajú myšlienkové a hodnotiace úvahy súdu prvej inštancie, na základe ktorých uzavrel, že mal osvedčenú potrebu dočasnej úpravy pomerov medzi stranami sporu, ako aj existenciu obavy z ohrozenia exekúcie.

23. Obsahom práva na spravodlivý súdny proces je aj právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia, čím dochádza k realizácii práva na súdnu ochranu a ku garancii základnej právnej istoty. Stručná forma odôvodnenia uznesenia predstavuje najmä objasnenie základných dôvodov, ktoré viedli k prijatiu uznesenia a ktoré sú spôsobilé výrok uznesenia rozumne a preskúmateľným spôsobom vysvetliť. Pokiaľ ide o odôvodnenie uznesenia, ktorým sa rozhoduje o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, musia z neho vyplývať aj osobitosti odôvodnenia v intenciách aplikovaného právneho

posúdenia, t. j. najmä ustanovení § 324, § 325 a § 326 CSP, teda aj vysporiadanie sa so všetkými predpokladmi pre nariadenie neodkladného opatrenia.

24. Právo na dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia je jednou zo súčastí základného práva na spravodlivý proces, zaručeného čl. 6 ods. 1 Dohovoru. Toto právo je podľa judikatúry Ústavného súdu SR implikované aj v čl. 46 ods. 1 Ústavy SR. Práve odôvodnenie je tou časťou rozhodnutia, v ktorej súd vysvetľuje, akým spôsobom a z akých dôvodov dospel ku konkrétnemu rozhodnutiu. Dostatočné odôvodnenie je nevyhnutné aj z pohľadu práva neúspešnej strany namietat konkrétne skutkové alebo právne závery súdu pri uplatňovaní prípadných opravných prostriedkov. Civilný sporový poriadok v ustanovení § 236 CSP upravuje základné obsahové náležitosti a kvalitatívne požiadavky na odôvodnenie uznesenia. V prípade neodkladného opatrenia je potom súd najmä povinný v odôvodnení svojho rozhodnutia náležite vyhodnotiť pravdepodobnosť nároku žalobcu, ktorému sa má poskytnúť ochrana a následne tiež potrebu bezodkladnej úpravy pomerov sporových strán (obavu z ohrozenia exekúcie). Z jeho odôvodnenia by nepochybne mali vyplývať úvahy o tom, aké okolnosti považuje vzhľadom na predmet sporu za podstatné pre osvedčenie existencie práva vo veci samej a tiež, že ich existenciu má za osvedčenú na základe akých konkrétnych skutočností tvrdených v žalobe a predložených dôkazných prostriedkov, tiež z neho musia vyplývať konkrétne úvahy súdu, v čom je daná hrozba ujmy na právach žalobcu a teda nutnosť dočasnej úpravy pomerov práve spôsobom navrhovaným žalobcom. Pritom medzi predbežnými skutkovými zisteniami súdu, jeho úvahami pri hodnotení dosiaľ predložených dôkazov a jeho právnymi závermi by mala existovať logická nadväznosť.

25. Vychádzajúc z vyššie uvedeného odvolací súd v predmetnej veci dospel k záveru, že súd prvej inštancie si svoju povinnosť vyplývajúcu mu z ustanovenia § 236 CSP riadne nesplnil, nakoľko svoje skutkové a právne závery vedúce ho k dôvodnosti nariadenia neodkladného opatrenia v predmetnej veci dostatočne neodôvodnil.

26. S ohľadom na uvedené v odsekoch 20 a 22 rozhodnutie súdu prvej inštancie v prejednávanej veci nezodpovedá vyššie uvedeným požiadavkám, kladeným na odôvodnenie súdneho rozhodnutia. Postráda argumentačný základ k posúdeniu základných predpokladov pre nariadenie neodkladného opatrenia označených v odseku 15 (hodnovernosť osvedčenia nároku, potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu z ohrozenia exekúcie), ktoré by mohol odvolací súd preskúmať.

27. Podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

28. Podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch.

29. Podľa judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky ak súd koná vo veci uplatnenia práva osoby určenej v čl. 46 ods. 1 ústavy inak ako v rozsahu a spôsobom predpísaným zákonom, porušuje ústavou zaručené právo na súdnu ochranu (I. ÚS 4/1994).

30. Vady konania vymedzené v § 389 ods. 1 písm. a) až d) CSP sú porušením základného práva strany sporu na spravodlivý proces, toto právo zaručujú v podmienkach právneho poriadku Slovenskej republiky okrem zákonov aj cit. čl. 46 a nasl. Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva (napr. Ruiz Torija c/a Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A), Komisie (napr. stanovisko vo veci E.R.T. c/ a Španielsko z roku 1993, sťažnosť č. 18390/91) a Ústavného súdu Slovenskej republiky (nález sp. zn. I. ÚS 226/03), treba za porušenie práva na spravodlivé súdne konanie považovať aj nedostatok riadneho a vyčerpávajúceho odôvodnenia súdneho rozhodnutia.

31. Pretože povinnosť súdu riadne odôvodniť rozhodnutie je odrazom práva strany na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia súdu; porušením uvedeného práva strany a povinnosti súdu sa strane sporu (okrem upretia práva dozvedieť sa o príčinách rozhodnutia práve zvoleným spôsobom) odníma možnosť náležite skutkovo aj právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu (v

rovine polemiky i s jeho dôvodmi) v rámci využitia prípadne riadnych alebo mimoriadnych opravných prostriedkov.

32. V danom prípade súd prvej inštancie na základe vyššie uvedených záverov odvolacieho súdu svoje rozhodnutie riadne neodôvodnil, zistené skutočnosti vo vzájomných súvislostiach dostatočne nevyhodnotil. Ak potom nedostatok riadneho odôvodnenia súdneho rozhodnutia je porušením práva na spravodlivé súdne konanie, táto vada zakladá dôvodnosť podaného odvolania podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP v závislosti od miery znemožnenia stranám realizovať ich právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia.

33. Keďže v danom prípade došlo nesprávnym procesným postupom súdu prvej inštancie (neodôvodnením rozhodnutia v súlade so zákonnými požiadavkami) k znemožneniu stranám realizovať ich procesné právo na vysvetlenie dôvodov rozhodnutia v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, pričom s poukazom na mieru zlyhania súdu prvej inštancie, ktorý konkrétne dôvody svojho rozhodnutia neuviedol, ich nie je možné napraviť v konaní pred odvolacím súdom, odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie s poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu s použitím ust. § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušil a podľa § 391 ods. 1 CSP vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

34. Povinnosťou súdu prvej inštancie, viazaného vyslovenými právnymi názormi odvolacieho súdu (§ 391 ods. 2 CSP), bude v ďalšom konaní v súlade s platnou procesnou normou náležite vyhodnotiť všetky relevantné podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia v zmysle ust. § 325 ods. 1 a § 326 CSP, t. j. najmä z hľadiska konkrétneho posúdenia pravdepodobnosti nároku žalobcu vo veci samej, ako aj existenciu bezprostredne hroziacej ujmy alebo obavy z ohrozenia exekúcie, potom vo veci opätovne rozhodnúť, pričom rozhodnutie je nevyhnutné náležite odôvodniť, t. j. vyporiadať sa so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami, ako bolo uvedené vyššie, pričom súd musí svoj myšlienkový postup v odôvodnení dostatočne vysvetliť, čiže logicky kompaktným spôsobom vysvetliť, aké skutočnosti mal za osvedčené a ako ich právne posúdil.

35. Ďalšie odvolacie argumenty žalobcu odvolací súd považoval pre rozhodnutie vo veci samej už za nerozhodné, bez potreby sa nimi osobitne vysporiadať. I podľa už konštantnej judikatúry súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 251/04, III. ÚS 209/04, II. ÚS 200/09 a podobne). Preto na ostatnú odvolaciu argumentáciu žalobcu odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

36. O trovách odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie v rozhodnutí, ktorým konanie končí (§ 262 ods. 1 CSP).

37. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Toto uznesenie nemožno napadnúť odvolaním.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).